

NOTAT

3. februar 2005

Den forvaltningsretslige position m.v. for Det Tekniske Sikkerhedsråd samt nedsatte underudvalg

Indledning og forslag til drøftelse

På baggrund af drøftelser på rådets forrige møde har styrelsen undersøgt spørgsmålene om den forvaltningsretlige position for Det Tekniske Sikkerhedsråd samt eventuelt nedsatte underudvalg.

Hvad der nedenfor er anført for så vidt angår Det Tekniske Sikkerhedsråd, gælder altså ligeledes for evt. nedsatte underudvalg.

Som det fremgår nedenfor, er der i vid udstrækning mulighed for at forelægge oplysninger for rådet og udvalgene. Der er ligeledes mulighed for at offentliggøre f.eks. referater fra møderne. Der opstår imidlertid visse begrænsninger i mulighederne for fri informationsudveksling i tilfælde, hvor råd og udvalg forelægges oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, eller som i øvrigt angår konkrete person- eller virksomhedssager.

På baggrund af hovedkonklusionerne i dette notat (*er angivet med kursiv*) bør rådet nu tage stilling til, hvilken fremtidig virkemåde man ønsker for rådet og for udvalgene.

På den ene side er der fra rådets side et ønske om i vidt omfang at kunne offentliggøre oplysninger, og på den anden side er der fra styrelsens side et ønske om i vidt omfang at kunne forelægge også konkrete sager for f.eks. udvalgene.

På den baggrund kunne man vælge følgende fremgangsmåde:

For så vidt angår rådet:

- Styrelsen forelægger som hovedregel ikke person- eller virksomhedshenførbare oplysninger for rådet. Herefter kan materialet til rådet samtidigt sendes til de bagvedliggende organisationer, og referater fra rådets møder kan offentliggøres på hjemmesiden.

For så vidt angår udvalgene:

- Styrelsen forelægger gerne person- eller virksomhedshenførbare oplysninger for udvalgene. Dagsorden, bilag og referater sendes derfor ikke til de bagvedliggende organisationer, og referater offentliggøres ikke på hjemmesiden. Udvalgenes medlemmer skal være særlig opmærksomme på tavshedspligten. Dette udelukker ikke ex officio materialet fra aktindsigt, men anmodninger herom må afgøres konkret.

Baggrundsnotat

1. Det Tekniske Sikkerhedsråds kompetence

I medfør af § 3 i stærkstrømsloven har Det Tekniske Sikkerhedsråd en rådgivende funktion. Rådet er derimod ikke tillagt kompetence til at træffe afgørelser inden for dets arbejdsområde. Afgørelseskompetencen ligger således hos styrelsen selv.

2. Forvaltningslovens og offentlighedslovens anvendelse i forbindelse med rådets virksomhed

Forvaltningslovens regler om tavshedspligt finder anvendelse i forbindelse med rådets virksomhed.

Forvaltningslovens regler om inhabilitet finder ligeledes i almindelighed anvendelse.

Forvaltningslovens øvrige regler finder som udgangspunkt ikke anvendelse. I sager, hvor rådet deltager i afgørelsen af konkrete sager, der er under behandling i Sikkerhedsstyrelsen, finder forvaltningsloven dog som helhed anvendelse.

Offentlighedslovens regler gælder fuldt ud for rådets virksomhed.

Uddybende bemærkninger:

A. Forvaltningsloven

Det følger af § 1, stk. 1, i forvaltningsloven, at loven gælder for alle dele af den offentlige forvaltning. Det følger endvidere af § 2, stk. 1, i forvaltningsloven, at loven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Af § 2, stk. 3, i forvaltningsloven følger endelig, at bestemmelserne i lovens kapitel 8 (reglerne om tavshedspligt m.v.) gælder for al virksomhed, der udøves inden for den offentlige forvaltning.

Det Tekniske Sikkerhedsråd er som anført ovenfor tillagt en rådgivende funktion. Det centrale område for anvendelsen af forvaltningslovens bestemmelser er forvaltningsmyndighedernes behandling af afgørelsessager og udfærdigelse af retsakter i sådanne sager, jf. lovens § 2, stk. 1. Det Tekniske Sikkerhedsråds virksomhed vil derfor som udgangspunkt ikke være omfattet af forvaltningsloven.

I det omfang, rådet måtte deltage i behandlingen af en afgørelsessag og eventuelt de facto træffe afgørelse i sagen, vil de beskyttelseshensyn, der ligger til grund for forvaltningslovens regler, dog medføre, at rådet vil være omfattet af forvaltningslovens regler eller disses analogi. Det er endvidere almindeligt antaget i den forvaltningsretlige teori, at principperne i forvaltningslovens regler om inhabilitet finder anvendelse også i tilfælde, hvor der uden for forvaltningslovens anvendelsesområde opstår spørgsmål om habilitet.

Reglerne i forvaltningslovens kapitel 8 om tavshedspligt gælder som nævnt for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, og rådet vil derfor skulle iagttage disse regler i alle dele af sin virksomhed, dvs. såvel rådgivende som eventuel anden virksomhed.

B. Offentlighedsloven

Det følger af § 1, stk. 1, i offentlighedsloven, at loven gælder for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning. Offentlighedsloven omfatter således ikke kun den forvaltningsvirksomhed, der finder sted i forbindelse med afgørelse af konkrete sager, men også faktisk og rådgivende forvaltningsvirksomhed. Det er på denne baggrund utvivlsomt, at Det Tekniske Sikkerhedsråds

virksomhed er omfattet af offentlighedsloven. Dette indebærer, at Det Tekniske Sikkerhedsråd i sin virksomhed er underlagt det almindelige offentlighedsprincip, hvorefter enhver som udgangspunkt kan forlange at blive gjort bekendt med de dokumenter, der udarbejdes i forbindelse med rådets virksomhed.

3. Er Det Tekniske Sikkerhedsråd organisatorisk at betragte som en selvstændig forvaltningsmyndighed eller en integreret del af Sikkerhedsstyrelsen?

Det Tekniske Sikkerhedsråd er at betragte som en selvstændig forvaltningsmyndighed i forhold til Sikkerhedsstyrelsen.

Uddybende bemærkninger:

Afklaringen af, om Det Tekniske Sikkerhedsråd er at betragte som en selvstændig forvaltningsmyndighed, er afgørende for den nærmere fastlæggelse af betydningen af forvaltnings- og offentlighedslovens regler for rådets virke, herunder for rådets samarbejde med Sikkerhedsstyrelsen.

Ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt en administrativ enhed er en selvstændig forvaltningsmyndighed, er det almindeligt antaget i den forvaltningsretlige teori, at der må inddrages en flæthed af kriterier. Der må således bl.a. lægges vægt på, hvor omfattende og betydningsfulde de opgaver, der er henlagt til den administrative enhed, må siges at være. Der må endvidere lægges vægt på, hvor klart den administrative enheds opgaver er afgrænset fra andre administrative enheders opgaver. Der må herudover lægges vægt på, om opgaverne udføres på den administrative enheds egne vegne. Der må endelig lægges vægt på, om den administrative enhed har eller er undergivet en instruktionsbeføjelse.

På den baggrund er det styrelsens opfattelse, at Det Tekniske Sikkerhedsråd organisatorisk må betragtes som en selvstændig forvaltningsmyndighed. Baggrunden for denne vurdering er, at rådet har status som et selvstændigt rådgivende organ, der på egne vegne – og principielt uafhængigt af Sikkerhedsstyrelsen – udtaler sig og rådgiver økonomi- og erhvervsministeren og Sikkerhedsstyrelsens direktør om sikkerhedstekniske spørgsmål. Der må i den forbindelse navnlig lægges vægt på, at rådet ikke er undergivet nogen instruktionsbeføjelse – hverken i forhold til ministeren eller i forhold til Sikkerhedsstyrelsens direktør. Denne konklusion er drøftet med Justitsministeriets Lovafdeling ved kontorchef Ole Hasselgaard, der anser denne konklusion for utvivlsom.

4. Begrænsninger i Det Tekniske Sikkerhedsråds adgang til oplysninger

Sikkerhedsstyrelsen vil i almindelighed i forbindelse med sekretariatsbetjeningen af Det Tekniske Sikkerhedsråd kunne videregive alle oplysninger, der er relevante for rådets behandling af et givent spørgsmål, til rådet.

Uddybende bemærkninger:

Det følger af § 4, stk. 5, i stærkstrømsloven, at Sikkerhedsstyrelsen er sekretariat for Det Tekniske Sikkerhedsråd. Forberedelsen af rådets behandling af de sikkerhedstekniske spørgsmål, der forelægges det, varetages således af Sikkerhedsstyrelsen. Dette indebærer dog ikke, at Sikkerhedsstyrelsen fri kan videregive oplysninger til rådet.

Det Tekniske Sikkerhedsråd har som beskrevet ovenfor status som en selvstændig forvaltningsmyndighed. Dette indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen i sin sekretariatsbetjening af rådet er undergivet de begrænsninger i adgangen til videregivelse af oplysninger, der følger af reglerne i kapitel 8 i forvaltningsloven, herunder navnlig lovens § 28, stk. 1. Det følger af denne bestemmelse, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, som hovedregel ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Fra denne regel gælder dog en række undtagelser, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2. Blandt disse undtagelser er reglen i § 28, stk. 2, nr. 4, i den aktuelle sammenhæng den vigtigste, idet den tillader videregivelse af de nævnte oplysninger, når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- og kontrolopgaver. Det vil på denne baggrund i almindelighed være muligt for Sikkerhedsstyrelsen at videregive oplysninger til Det Tekniske Sikkerhedsråd, i det omfang Sikkerhedsstyrelsen finder videregivelsen fornøden for rådets behandling af et givent spørgsmål. Det må i almindelighed forventes, at alle relevante oplysninger for rådets behandling af sagen vil blive videregivet.

Det følger endvidere af § 28, stk. 3, i forvaltningsloven, at andre fortrolige oplysninger ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun må videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe. Der vil således også være adgang for Sikkerhedsstyrelsen til at videregive andre fortrolige oplysninger end de i § 28, stk. 1, nævnte i forbindelse med sekretariatsbetjeningen af rådet.

5. Har medlemmerne af Det Tekniske Sikkerhedsråd tavshedspligt?

Medlemmerne af Det Tekniske Sikkerhedsråd har tavshedspligt i det omfang, det følger af § 27, stk. 1, i forvaltningsloven. Der vil derfor typisk være tavshedspligt for medlemmerne i situationer, hvor de i forbindelse med rådets virksomhed kommer i besiddelse af oplysninger om enkeltpersoners og virksomheders private eller økonomiske forhold eller oplysninger om forretningshemmeligheder. I praksis kan dette formentlig vise sig at være mest aktuelt for udvalgenes vedkommende.

Uddybende bemærkninger:

Rådsmedlemmernes tavshedspligt er reguleret i § 27 i forvaltningsloven. Det følger af § 27, stk. 1, i forvaltningsloven, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens regler herom, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Bestemmelsen opregner herefter i § 27, stk. 1, nr. 1-7, en række private eller offentlige interesser, som kan begrunde, at rådsmedlemmerne skal iagttage tavshed omkring en oplysning. I de tilfælde, hvor rådsmedlemmerne har tavshedspligt, er medlemmerne afskåret fra at videregive oplysningerne til de indstillende organisationer.

Af størst relevans er i denne sammenhæng formentlig bestemmelserne i § 27, stk. 1, nr. 6 og 7, hvorefter enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold (nr. 6) og enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller om drifts- og forretningsforhold (nr. 7) kan begrunde, at

der foreligger en tavshedspligt. Det vil således typisk være personfølsomme oplysninger og oplysninger om forretningshemmeligheder, der medfører tavshedspligt.

Det beror i hvert enkelt tilfælde på en konkret vurdering af den foreliggende oplysning, om interessen har en sådan styrke, at den kan begrunde tavshedspligt.

Det er imidlertid styrelsens opfattelse, at rådsmedlemmerne som hovedregel ikke vil have tavshedspligt for så vidt angår rådets almindelige varetagelse af sine rådgivende funktioner. En sådan almindelig tavshedspligt er ikke fastsat i stærkstrømsloven eller andre bestemmelser. En tavshedspligt ville endvidere afskære rådsmedlemmerne fra at drøfte de af rådet behandlede spørgsmål med deres respektive organisationer m.v. og derved hæmme den informationstilgang til rådet, som må anses som en forudsætning for, at rådet på en så kvalificeret måde som muligt kan varetage sine rådgivende funktioner.

I det omfang, rådet eller udvalgene forelægges konkrete sager til drøftelse (f.eks. forberedende straffesager eller sager om potentielt ulovlige produkter), vil de oplysninger, der tilgår rådet eller udvalgene, imidlertid ofte være omfattet af tavshedspligten.

Det anbefales derfor, at rådets og udvalgenes medlemmer i alle tilfælde iagttager tavshed omkring person- og virksomhedshenførbare oplysninger i sådanne sager. Såfremt den af styrelsen anbefalede fremgangsmåde, hvorefter styrelsen som hovedregel ikke forelægger person- eller virksomhedshenførbare oplysninger for rådet, gennemføres, vil rådet i almindelighed ikke skulle iagttage tavshed omkring de forelagte dokumenter.

6. Under hvilke begrænsninger kan referater fra Det Tekniske Sikkerhedsråds møder offentliggøres?

Referater fra Det Tekniske Sikkerhedsråds møder kan offentliggøres, for så vidt de ikke rummer oplysninger, der er omfattet af rådets tavshedspligt, eller andre personfølsomme oplysninger og oplysninger om forretningshemmeligheder. Oplysninger i referaterne om rådets drøftelser eller indstillinger til Sikkerhedsstyrelsen om styrelsens afgørelse i konkrete sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold, som måtte være forelagt rådet, kan ikke offentliggøres.

Uddybende bemærkninger:

Referater fra Det Tekniske Sikkerhedsråds møder kan som udgangspunkt offentliggøres i det omfang, der ikke herved offentliggøres oplysninger, der er tavshedsbelagte, jf. § 27 i forvaltningsloven. Sådanne oplysninger må i givet fald undtages fra offentliggørelsen.

I det omfang, der i referaterne forekommer personfølsomme oplysninger, der ikke måtte være omfattet af tavshedspligt, bør disse oplysninger efter styrelsens opfattelse undtages fra offentliggørelse i det omfang, der ikke ville blive givet aktindsigt i dem. Da Sikkerhedsstyrelsen formentlig som hovedregel ikke vil give aktindsigt i personfølsomme oplysninger i medfør af reglen om meroffentlighed i offentlighedslovens § 4, stk. 1, bør sådanne oplysninger i almindelighed ikke offentliggøres, hvis de forefindes i et mødereferat.

Såfremt rådet (de facto) i sin virksomhed kommer til at drøfte eller træffe afgørelser i konkrete sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold, kan offentliggørelsen af mødereferaterne være forbundet med et særligt problem. Der kan – navnlig af hensyn til tavshedspligten – i almindelighed ikke uden hjemmel ske offentliggørelse over for almenheden af

forvaltningsmyndigheders drøftelser eller konkrete afgørelser i sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold. En offentliggørelse af rådets referater i situationer, hvor rådet afgiver indstilling til Sikkerhedsstyrelsen om afgørelsen af enkeltsager, vil derfor forudsætte, at rådets drøftelser vedrørende sådanne sager fjernes fra referaterne eller anonymiseres i en sådan grad, at det ikke kan fastslås, hvilken enkeltperson eller enkeltvirksomhed sagen angår.

7. I hvilket omfang kan der søges aktindsigt i rådets referater?

Borgerne vil i vid udstrækning kunne opnå aktindsigt i oplysninger i rådets referater. Undtaget herfra er navnlig personfølsomme oplysninger og oplysninger om virksomheders forretningshemmeligheder m.v.

Uddybende bemærkninger:

Muligheden for at undtage dokumenter fra adgangen til aktindsigt er i den foreliggende situation reguleret i § 10, nr. 3, i offentlighedsloven, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter dokumenter, der udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden virksomhed. Bestemmelsen har til formål at sikre, at dokumenter, der udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden myndighed, generelt kan undtages fra adgangen til aktindsigt. Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor det i lovgivningen er forudsat, at sekretariatsfunktionerne for en myndighed varetages af en anden myndighed, således som det er tilfældet i § 4, stk. 5, i stærkstrømsloven.

Det udgangspunkt, der således opstilles i § 10, nr. 3, i offentlighedsloven, modificeres imidlertid væsentligt i bestemmelsen i § 11, stk. 1, i offentlighedsloven, hvorefter oplysninger i dokumenter, der er omfattet af § 10, nr. 3, om faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagsforholdet, skal meddeles (ekstraheres) i overensstemmelse med lovens almindelige regler.

Denne ekstraheringspligt gælder alle de sagstyper, der er omfattet af offentlighedsloven, og omfatter således også dagsordener og mødereferater, der er udarbejdet af Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med sekretariatsbetjeningen af rådet.

Det er på denne baggrund styrelsens opfattelse, at det som oftest ikke vil være muligt med hjemmel i § 10, nr. 3, i offentlighedsloven at tilbageholde væsentlige oplysninger i dagsordener og mødereferater, for så vidt disse oplysninger ikke er omfattet af andre bestemmelser, der begrænser adgangen til aktindsigt, jf. §§ 12 og 13 i offentlighedsloven.

I §§ 12 og 13 i offentlighedsloven findes en række bestemmelser, som i konkrete tilfælde vil kunne begrunde, at oplysninger i et referat fra et rådsmøde undtages fra aktindsigt.

Retten til aktindsigt omfatter således ikke oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende (forretningshemmeligheder), for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes, jf. § 12, stk. 1, nr. 1 og 2. I det omfang, der i forbindelse med rådets arbejde fremkommer sådanne personfølsomme oplysninger eller forretningshemmeligheder, vil disse oplysninger kunne undtages fra aktindsigt.

Retten til aktindsigt kan endvidere begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets

særlige karakter er påkrævet, jf. § 13, stk. 1, nr. 6, i offentlighedsloven. Denne generalklausul vil efter omstændighederne kunne anvendes, hvor ingen andre af lovens bestemmelser gør en undtagelse fra offentlighedsprincippet mulig. Der vil skulle anføres særdeles tungtvejende grunde, for at betingelserne for anvendelsen af denne bestemmelse – som udgør en undtagelse fra lovens almindelige offentlighedsprincip – vil være opfyldt.

Det er således sammenfattende styrelsens vurdering, at der ikke generelt er adgang til at undtage rådets referater fra aktindsigt. Det vil i praksis bero på en konkret vurdering, i hvilket omfang der i medfør af § 11, stk. 1, i offentlighedsloven skal ekstraheres oplysninger fra referaterne til brug for besvarelsen af en aktindsigtsbegæring. Det vil ligeledes bero på en konkret vurdering, i hvilket omfang der vil kunne undtages oplysninger fra aktindsigten i medfør af offentlighedslovens §§ 12 og 13.

8. Kan rådets referater offentliggøres på hjemmesiden?

Referaterne kan som udgangspunkt offentliggøres, men der kan dog være personfølsomme oplysninger og oplysninger om forretningshemmeligheder m.v., som skal udelades.

Såfremt rådet drøfter eller afgiver indstillinger i konkrete sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold, som er under behandling i Sikkerhedsstyrelsen, kan rådets drøftelser og indstillinger i sådanne sager endvidere ikke offentliggøres på hjemmesiden.

Det må derfor bero på rådets fremtidige virkemåde, herunder i hvilket omfang rådet kommer til at drøfte og afgive indstillinger i konkrete sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold, om det kan anses for hensigtsmæssigt at offentliggøre referaterne på hjemmesiden.

Sådan vurdering af fremtidig virkemåde er måske særligt relevant for så vidt angår udvalgene, hvor der i højere grad kunne tænkes at indgå drøftelse af konkrete sager. Hvis dette er tilfældet, kan udvalgenes referater ikke i deres helhed offentliggøres på hjemmesiden.

Uddybende bemærkninger:

Der er efter styrelsens opfattelse ikke retlige hindringer for at offentliggøre mødereferaterne på hjemmesiden, for så vidt disse ikke omfatter oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt eller som i øvrigt pga. deres personfølsomme karakter ikke bør offentliggøres.

Der kan dog som omtalt under pkt. 6 opstå et særligt problem, hvis rådet drøfter eller (de facto) træffer afgørelser i konkrete sager, som er under behandling i Sikkerhedsstyrelsen. Der kan som nævnt – navnlig af hensyn til tavshedspligten – ikke uden hjemmel ske offentliggørelse over for almenheden af forvaltningsmyndigheders drøftelser eller konkrete afgørelser om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold. En offentliggørelse på hjemmesiden af rådets referater i situationer, hvor rådet drøfter eller afgiver indstilling til Sikkerhedsstyrelsen om afgørelsen af sådanne enkeltsager, vil derfor forudsætte, at rådets drøftelser vedrørende sådanne sager fjernes fra referaterne eller anonymiseres.

9. Må dagsordener, bilag og referater fra rådets møder sendes til de indstillende organisationer m.v. eller kun til medlemmet personligt?

Dagsordener, bilag og referater fra rådets møder kan som udgangspunkt sendes til de indstillende organisationer. Der kan dog være personfølsomme oplysninger og oplysninger om

forretningshemmeligheder m.v., som skal fjernes, inden materialet sendes til organisationerne. Oplysninger i konkrete sager om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold bør formentlig i alle tilfælde anonymiseres.

Dette vil formentlig være særligt relevant for udvalgenes vedkommende, der i højere grad kan tænkes at drøfte enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold. Alternativt kan udvalgene sammensættes således, at behovet for at sende materialet til de indstillende organisationer reduceres, eller der kan udarbejdes åbne og lukkede dagsordener.

Uddybende bemærkninger:

I det omfang, der ikke af dagsordenerne, bilag eller mødereferaterne fremgår oplysninger, der er tavshedspligtsbegrundende, er der adgang til at fremsende dagsordener, bilag og mødereferater til de indstillende organisationer. Det kan i den forbindelse overvejes, om fremsendelsen af oplysninger om enkeltpersoners eller enkeltvirksomheders forhold til de indstillende organisationer kan anses som en offentliggørelse i den ovenfor i pkt. 6 og 8 nævnte forstand. Dette spørgsmål kan næppe besvares entydigt, men af forsigtighedsgrunde bør sådanne indstillinger formentlig anonymiseres, inden de oversendes til organisationerne.

Styrelsen skal gøre opmærksom på, at en oversendelse af dagsordener og mødereferater til de indstillende organisationer m.v. vil kunne medføre, at den – i praksis beskedne, jf. ovenfor – mulighed for at gøre undtagelse fra adgangen til aktindsigt, der følger af § 10, nr. 3, i offentlighedsloven, vil kunne bortfalde, idet dokumenternes quasi-interne karakter herved fortabes. Folketingets Ombudsmand har i konkrete sager vurderet, at den undtagelse fra adgangen til aktindsigt, der følger af §§ 7 og 10 i offentlighedsloven, kan bortfalde, hvis sådanne mødedokumenter tilgår en bredere personkreds. Praksis på dette område er dog ikke ganske klar.

Henset til vigtigheden af, at rådets medlemmer uhindret kan drøfte de for rådet foreliggende spørgsmål med de indstillende organisationer, finder styrelsen ikke, at denne mulighed for at fortabe den i praksis formentlig begrænsede undtagelse fra adgangen til aktindsigt, der følger af § 10, nr. 3, i offentlighedsloven, kan begrunde, at dagsordener, bilag og mødereferater ikke kan sendes til de indstillende organisationer.